

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 261 בס"ד ערש"ק פר' כי-תצא י"א אלול תשס"ה

פנינים יקרים

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך (כ"א, י') כשתצא למלחמת היצר ונתנו ה' אלקיך בידך, דהיינו שתצליח בעו"ה לשוב לקונך, תשתדל לשוב מאהבה, ה' אלקיך בידך ר"ת גימטריה אהבה, ואז ושבית שביו תוציא מהיצה"ר כל שלקח ממך, היינו שתהפוך חרונות לזכויות ע"י תשובה מאהבה.

(אמרי חיים)

כי תצא למלחמה וגו' (כ"א, י') במלחמת היצר הכתוב מדבר, אם רק התחיל לעשות עמו מלחמה תזכה לס"ד שנתנו ה' אלקיך בידך כי הבא לטהר מסייעין אותו, מהמלחמה תלמד תכסיפי מלחמה עם היצר. כמו שהיצר משתמש לנגדך איך לשבות אותך תלמד להיפך איך לשבות אותו כמש"כ מאוייבי תחכמוני.

(בעל שם טוב)

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו (כ"א, י') ודקדקו המפרשים למה נאמר כי תצא ולא כי תלחם ומדוע נאמר אויבך בלשון רבים ואח"כ 'ונתנו' 'שביו' בלשון יחיד, ותרצו שכוונת הכתוב ללמדנו שאם יוצא למלחמה בידעיה ברורה שהקב"ה איש מלחמה ואתה יוצא למלחמה כמו שיוצאים במלח לראות מערכות אלקים, אז תראה בבידור שה' איש מלחמה וה' ילחם לכם ולכן הם אצלו כאיש אחד.

(נחל איתן)

אשת יפת תואר (כ"א, י"א) אשת ר"ת אדני-שפתי תפתח, יפת ר"ת פי יגיד תהלתך.

(אוצר החיים)

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו (כ"א, כ"א) כשתבער מעצמך את הרע אז ישמעו אחרים כשתטיף להם מוסר על דרך התקושתו וקושו.

(נחל איתן)

וכי יהיה כאיש חטא וגו' (כ"א, כ"ב) שמעתי מאד"ז (הבעש"ט) שלכך מובלע 'א' בתוך תיבת חטא להודיע ששם גם כן שורה אלופו של עולם ברוך הוא מובלע ומכוסה כי מבלעדיו לא ידים איש את ידו לעשות קטן וגדול.

(דגל מחנה אפרים)

הקם תקים עמו (כ"ב, ד') דרשו חז"ל יכול ישב ואמר לו הואיל ועליך מצוה לפרוק פרוק, יהא חייב? תלמוד לומר עמו. מכאן שאם מתפללים ומבקשים מהש"ת והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו, וכל היום אינו לוקח ספר ואינו עושה השתדלות ללמוד, דומה לאותו שאמר הואיל ועליך מצוה פרוק. (חפץ חיים)

כי תבנה בית חדש וגו' (כ"ב, ה') כשתרצה לבנות בית חדש, הגוף שהוא בית לנשמה ותרצה שיבנה מחדש אחרי בלותו, זה יצא ראשונה ועשית מעקה לגנך גדר להשמר מגדלות כי המתנאה אין עפרו ננער, והשנית ולא תשים דמים בביתך שלא תשים המעות בביתך להיות הון ועושר נשאר בביתך לבלתי תת לעני וכו'.

(נועם מגדים)

לא תתעב אדומי כי אחיך הוא (כ"ב, ה') עוונות וחטאים נקראים אדומי (מלשון אם יאדימו כתולע) אומרת התורה אל תראה את העוונות והחטאים כתועבות שאין להם תקנה, שכן אתה יכול להפכם לאחיד, כלומר לעשותם זכויות ע"י תשובה מאהבה ר"ת של "כי אחיך" הם: אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו...

(יסוד התורה)

תמחה את זכר עמלק - לא תשכח (כ"ה, י"ט) עמלק בנגמטריה "רס" אם תמחה את זכר הגאווה ממך שלא תתנאה או לא תשכח למודיך ותתקיים חכמתך.

(אמרי חיים)

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך וגו' (כ"ה, א') כי תבוא לשון יחיד דהיינו כשיהיו כל ישראל באחדות, אשר ה' אלקיך ר"ל שבכללות ישראל יש לנו שתי בחינות אהבה ויראה, ה' הוא אהבה, ואלקים הוא דין הוא יראה, אז כשתהיו כולם באחדות נותן לך נחלה וירשתה ר"ל או יהי"ה נחל - ה"ה בידך להמשיך השפעות קדושות וברכה לכל ישראל.

(נעם אלימלך)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת בא קהל"א, נכתב ע"י הר"ג"א.
שלמות נפש צנטול הגוף

261
ב

הגוף נכלל בבטול אל שלמות הנפש. להיות כמו הרבש"ע בבחינת כי בו שבת וינפש.

בפרשה הקודמת (פרשת וארא) כתוב (שמות ו ב): וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה', וידבר אלקים, אלקים דיבר קשות, מי זה אלקים? צדיק אמת היות והוא הגיע למדרגה להיות כמו הרבש"ע בבחינת כי בו שבת וינפש היה כאלקים ודיבר אל הרבש"ע בחוצפא כלפי שמיא, ויאמר אליו אני ה'. הצדיק אומר: הרי כל מטרך היא לבא אל פרעה שהוא הקליפה כדי שנהיה שלמות הרחמים. כמו שכתוב ויאמר אליו-הצדיק אמת אומר לרבש"ע כעת יתפרסם בכל העולמות - שאני ה' שהכל מציאות רחמים וממילא תתבטל הקליפה.

הרא"ש ציין שביטול הקליפות והתעוררות הרחמים באה בכח הצדיק האמת שמבטל עצמו אל הרבש"ע וממילא נעשה הקליפה כאין ומתעוררת מדת הרחמים, כי אצל מציאות הו"י ממש בשרשו אין בחינת רחמים כמו שאמרו חז"ל בתחילה עלה במחשבה לברא את העולם במדת הדין ורק לאחר שראה שאין העולם מתקיים והקדים מדת הרחמים ושתפה למדת הדין ומה הוא השיתוף? צדיק אמת! המעורר את מדת הרחמים בזה שמבטל את עצמו בצורה מוחלטת והופך להיות חלק אלק ממעל וממילא הקליפה מתבטלת ועי"ז מתעוררת מדת הרחמים.

החוצפא כלפי שמיא של צדיק האמת אל הרבש"ע באה מתוך בטול והכנעה מלאה. חוצפא זו מהוה ההכנעה של אש הקדושה שזה הנפש שלפני הבחירה ושהצדיק מגיע לאותו מקום דרך הבחירה. בכח הרחמים הגדולים של הרבש"ע כי בלעדי רחמיו יתברך אי אפשר להגיע לזה, לכן צריך צדיק האמת להכיר את הרחמים המשותף עם הדין שהופכם מוידבר מדת הדין לויאמר מדת הרחמים, ועי"ז נכנעת הקליפה ומאפשרת לצדיק

צדיק אמת נקרא בגלל שבסוף נהיה אצלו מעין עוה"ב "כי בו שבת - וינפש" (נפ"י בראשית ב, ג - שמות לא, י) מדוע אצלו זה מעין עוה"ב, כי "עמו אנכי בצרה" (תהלים צא) פירוש כי הצדיק בגלות עם הרבש"ע, וממילא נמצא הצדיק באותו מציאות של הרבש"ע כשברא את עצמו בבחינת גוף, בשעה שברא עולמו בששת ימי בראשית.

כשהקב"ה ברא את העולם לפני שנעשה מציאות של בחירה או היה הצדיק בחינת נפש שזה עבורנו דבר לא מובן מפני שאנחנו בגוף, ואיך יכול הגוף להבין מה שהיה לפני היות הגוף. על זה נאמר (יחזקאל ג) ברוך כבוד ה' ממקומו, דהיינו שאין אנו מבינים את מציאותו רק אומרים ששם ה' יתברך ממקומו, מה הוא מקומו את זה אנו לא יודעים כמו כן אומרים בקדושה, כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו לעומתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד ה' ממקומו, מי שואל איה מקומו? אנחנו! מפני שאנו לא יודעים כי אנו נמצאים בגוף ומקומו הוא הבחינה שלפני הבחירה.

כל זמן שהעולם לא מגיע לתיקון הנפש לא יהיה ניתן להשיג מה זה נפש כי אנו נמצאים בגוף ורק הצדיק שהוא בחינת שבת מעין עולם הבא הוא יכול להגיע למדרגה להיות כמו הרבש"ע בבחינת כי בו שבת וינפש. כאשר המושג בו שבת וינפש מכוון לשלמות נפש בגוף. אלא שהרבש"ע מביא את בחינת שבת-שלמות נפש בגוף בלי בחירה, אבל הצדיק מגיע לאותה שלמות נפש בגוף שהוא בחינת שבת דרך הבחירה, ומה היא הבחירה? להיות כמו הרבש"ע שאין לו בחירה! והיא דרך ההכרה שאינו מציאות עצמו כלל וכל מציאותו הוא מציאות הו"י ממש, והבחירה שלו היא להכיר שאינו מציאות כלל ועל ידי זה תתבטל הקליפה ויהיה שלמות הנפש. וכאשר שלמות הנפש באה ע"י בטול הקליפה גם

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

261 ג

האדם שהוא בבחינת בהמה לא מרגיש. אלא שעלינו לדעת שהקליפה לא מאפשרת לאדם להיות בבחינת בהמות הייתי עמך. כי הקליפה מעונינת להיות בתקון ואם האדם יהיה בבחינת בהמות הייתי עמך ולא ירגיש כלל בלחץ בסבל וביסורים הוא לא ידאג אף פעם לתקן את עצמו ואת חבריה, לכן לוחצת הקליפה על האדם שלא יהיה בבחינת "בהמה" אלא יחיה בבחינת "אנוש". נמצא שיש על האדם תפקיד כפול בכדי להגיע לבחינת בהמה והיא הידיעה מבחינת אנוש. ועל זה אמר דוד המלך ע"ה (תהלים ח) מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו, כלומר שהאדם זועק אל הרבש"ע ואומר הלא אני בהמה ובכל זאת אני מרמה את עצמי ואומר שאני אנוש, מה אנוש כי תזכרנו איד בכלל אני יכול להעלות על דעתי שאני אנוש, ולהזכר כאנוש ובן אדם כי תפקדנו איד אני יכול להעלות על דעתי שאני בן אדם ולהפקד כבן אדם, הלא איני אלא בהמה ואיד אני מגיע למצב של ותחסרהו מעט מאלקים וכבוד והדר תעטרהו. אין זה אלא מעשי הס"מ והקליפה הלוקח בהמה כמוני ומלביש אותה בגאווה כ"כ מסריחה ומלוכלכת ומעלהו להיות כמעט כאלקים.

לכן צריך לדעת שכל היסורים שעובר זה לטובתו כי אם לא יעבור יסורים לא יגיע להכרת הבהמיות שלו ולא יוכל להגיע לעמקות הנפש ולהשיג את הקדושה האמיתית [הבאה לאחר בטול הקליפה ע"י הצדיק האמת].

באמת ההבדל בין הקדושה לקליפה דק מאוד, קשה להבחין מתי האדם כמעט כאלקים מצד הקדושה כמו הצדיק האמת ומתי הוא כמעט כאלקים מצד ההשתלטות של הקליפה והס"מ. הלא שניהם נראים כמעט כאלקים ובפועל ההיפוך ביניהם הוא כמו היפוך של אור וחשך, ואם כן איד בכל זאת ניתן להכיר בהבדל? התירוץ הוא: ביכולת לקבל את היסורים באהבה. פירוש שמגיע לעמקות שהכאב שסובל יהיה בבחינת "לך דומיה תהלה" (תהלים סה, ב) כי הכאב

להגיע לבחינה כי בו שבת וינפש. ואז הפך הגוף להיות נפש כולו רחמים.

אז מתקיים מאמר הכתוב (שם י, א) ויאמר... אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרב, והכי פירושו בא אל פרעה שהיא הקליפה ותאמר לו שהקב"ה הוא המושל על כל העולם וכי אני הכבדתי את לבו כדי שיהיה לנו האפשרות להלחם עם הס"מ. [מתוך ידיעה ברורה שהס"מ והקליפה מקבלת כח מהש"י באם לא יהיה כח לקליפה ולס"מ לא יהיה כל סכוי שיוכלו להכיר שיש רבש"ע בעולם]. על כן תאמר לפרעה שגם ההתנגדות שלו שהיא הקליפה והס"מ באה מהרבש"ע. וזהו מה שכתוב כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו. מי הם עבדיו, הס"מ! ההולכים בפיקוד של הקליפה פרעה. ותפקיד של הצדיק האמת משה לומר לפרעה שגם עבדיו הנראים לכאורה ממושמיים לפרעה גם הכח שלהם בא מהרבש"ע, למה נותנים כח כל כך חזק לפרעה-לקליפה ולעבדיו הס"מ? התירוץ הוא למען שתי אותותי אלה בקרב, כי רק על ידי זה שהאדם סובל מהקליפות ומהס"מ כל ימי חייו ע"כ מגיע האדם להכרה שיש רבש"ע בעולם. כי בשעה שהקליפה והס"מ שולטים חושבים שאין תקוה. ומיד כאשר הצדיק מעורר את מדת הרחמים וכל הרשעה כעשן תכלה רואים כולם שכל הכבדת הלב היה רק למען המטרה כהמשך הכתוב: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בם - היה רק למען המטרה של - וידעתם כי אני ה'.

המושג קליפה ניכרת בזה שעוברים יסורים בעולם כי לכאורה מפי עליון לא תצא הרע (נפ"י איכה ג, ח) וא"כ איד האדם מרגיש סבל וסובל יסורים, אין זה אלא מחמת הלחץ של הקליפה והס"מ. אמנם מי שנמצא בבחינת בהמות הייתי עמך (תהלים עג, כב), אינו מרגיש בסבל וביסורים מהקליפות, כי כמו שהבהמה לא מרגישה כך

אצלו המסירות נפש הנ"ל אוי יתכן שההתפעלות שיש לו בלמוד התורה ובעבודת החסד שיהי הכל מכח הקליפה הנותנת לאדם סיפוק ויכולת לרמות את עצמו שלא ימצא לנכון הצורך לחפש אחר נותן התורה. ואז האלקות נמצאת בהעלמה שכל הנעלם מכל רעיון שהאדם יכול לעבור את כל חייו בדמיון של עובד ה' ולא יהיה לו כל קשר עם הקדושה, כי כל הכח וההרגשה שיש לו בזה שהוא עובד ה' בא מכח הקליפה והס"מ שנתן לו הכח להיות אנוש ובן אדם עד כדי להיות כמעט כאלקים, ה' ירחם. לכן עלינו לדעת שאין דרך אחרת לתקן העולם ולבטל הקליפה והס"מ אלא בזה שמוכן לקבל יסורים באהבה, והוא בזה שנדע שהיסורים המה "רמזים" לעורר את האדם לדבקות בורא. ורק אז נכיר בבהמיות שלנו כשלב ראשון לתקון שלמות הנפש מתוך הגוף.

(מאמץ יב' א' כ"ב)

מביא את ה"דומיה" והדומיה מביאה לדום לה' והתחולל לו, ומה זה התחולל לו? שזוהי לרבש"ע שאינו יכול להגיע לעמקות האמיתית של הנפש ע"י הגוף אא"כ הוא משיג = "הער דער הערט". את עמקות הכאב ומחאב מכיר שאין לו היכולת בטבע להחזיק מעמד, כמו שר"ע שצייר במוחו ואמר כל ימי הייתי מצטער על דבר זה לקבל היסורים באהבה, ואיך ניתן להחזיק מעמד בכאבים כאלו אין זה אלא בזה שמבטל עצמו אל ה' ויצאה נשמתו באחד. ואיך באמת החזיק ר"ע מעמד בשעה שסרקו אותו במסירות של ברזל? אלא שר"ע היה בפחד מהמציאות הטבעי וחשש שאם ירגיש את הכאב בגוף יגיע לכפור בהש"ת. אוי הפחד מהכפירה היא זאת שנתנה לר"ע הכח להחזיק מעמד ביסורי הגוף עד שהגוף התבטל ונהיה חלק אלק ממעל בבחינת צדיק אמת. מאידך מי שהקדושה אצלו בהסתר פנים וחסרה

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנכדה
משפ' קירשנבוים להולדת הנכדים
הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר נחמן קירשנבוים ומשפ' להולדת הבן
הר"ר שמואל ליברמן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אברהם וסרמן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר ישעי' רובינפלד להולדת הבן

הזל ע"י

משרכת החברותא
רח' שיני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 :פקס

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמה

מרת חיה קלישר ע"ה בת ר' גרשון ז"ל נלב"ע שב"ק כ"ט מנ"א תשס"ה
הנפ' לא השאירה זש"ק ומבקשים מהציבור, ללמוד משניות, ולתת צדקה לע"נ.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע